

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Pfv.III.20.099/2025/6. szám

A tanács tagjai: Salamonné dr. Piltz Judit a tanács elnöke

Dr. Zumbók Péter előadó bíró

Dr. Bajnok István bíró

Dr. Farkas Attila bíró

Dr. Madarász Anna bíró

A felperes: Felperes1

(Cím2)

A felperes képviselője:

Dr. Tárnok Cecília ügyvéd

(Cím3)

Az alperes: Alperes1

(Cím1)

Az alperes képviselője:

kamarai jogtanácsos

(Cím1)

A per tárgya: kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

alperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Tatabányai Törvényszék 3.Pf.20.062/2024/8.

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:

Tatai Járásbíróság 3.P.20.097/2023/64.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezését hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 94.892 (kilencvennégyezer-nyolcszázkilencvenkét) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen meg az államnak az állami adó- és vámhatóság közzétett illetékbevételi számlájára 379.568 (háromszázhetvenkilencezer-ötszázhatvannyolc) forint meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2022. június 22-én közlekedési balesetet szenvedett, amelynek okozója az alperesnél rendelkezett kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szerződéssel.

[2] A felperesnek a baleset bekövetkezésekor munkaviszonya nem volt, az utolsó munkaviszonya 2021. október 18-án szűnt meg. A felperes 2022. június 15-én munkaviszony létesítésére irányuló előszerződést kötött, amely szerint a szerződő felek 2022. július 1-jén munkaszerződést kívántak kötni. Az előszerződés értelmében a munkakör betöltéséhez

elengedhetetlen volt, hogy a munkavállaló a munkaszerződés megkötésének időpontjában Magyarországon érvényes, B kategóriás gépjármű vezetésére jogosító igazolvánnyal rendelkezzen, és a gépjármű vezetésére alkalmas egészségi állapotban legyen. Az előszerződés a bontó feltételek között rögzítette, hogy amennyiben a munkavállaló az előzőekben meghatározott feltételeket a munkaszerződés megkötésének időpontjában nem tudja teljesíteni, az előszerződés hatályát veszti. Az előszerződést aláíró felek végül munkaszerződést nem kötöttek. A felperes 2023. június 1-jétől ápoló munkakörben egészségügyi szolgálati jogviszonyban áll.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[3] A felperes megváltoztatott keresetében – egyebek mellett – a 2022. július 1-jétől 2023. május 31-ig terjedő időre 5.128.000 forint, míg 2023. június 1-jétől havi 316.307 forint keresetveszteségi járadék megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[4] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Vitatta az állított keresetveszteség és a baleset közötti okozati összefüggés fennállását, valamint a követelt járadék összegét is.

Az első- és másodfokú ítélet

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetveszteségi járadék megfizetése iránti keresetet elutasította.

[6] Megítélése szerint a felperes a járadékigény jogalapját és összeget sem bizonyította. Hivatkozott arra, hogy a felperes a baleset bekövetkezésekor munkaviszonnyal nem rendelkezett, azaz a felperes nem a balesettel okozati összefüggésben veszítette el a munkáját. Értékelte, hogy a munkaviszony létesítésére irányuló előszerződést valóban a baleset előtt kötötték, és annak alapján a felperes munkaviszonya végül nem jött létre. A felperes részéről ugyanakkor bizonyítatlannak találta, hogy a munkaszerződés megkötése ténylegesen a baleset miatt, azzal okozati összefüggésben maradt el. Figyelembe vette, hogy a felperes nem bizonyította: a munkaszerződés megkötése érdekében lépéseket tett, és a munkaszerződés megkötése valóban az egészségi állapota miatt maradt el. Mivel pedig a felperes később munkaviszonyt létesített, ezért ebben a körben sem tekintette bizonyítottnak a keresetveszteséget.

[7] A mindkét fél fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatta, és az alperest – többek között – keresetveszteség jogcímén 2022. július 1-jétől 2024. szeptember 30-ig összesen 10.189.112 forint, továbbá 2024. október 1-jétől havonta 316.307 forint felperes részére történő megfizetésére kötelezte.

[8] Az előszerződés tartalma tekintetében kiegészítette a tényállást, és abból a keresetveszteségi járadék jogalapja vonatkozásában a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 369. § (3) bekezdés c) pontja alapján eltérő jogi következtetést vont le.

[9] Utalt a felperesnek a perfelvétel során tett arra az előadására, hogy a munkaszerződés megkötése a baleset és az annak következményeként kialakult egészségi állapota miatt maradt el. Ezt az állítást bizonyítottanak fogadta el. E körben tekintettel volt arra, hogy a perben kirendelt szakértő szakvéleménye szerint a felperes a baleset következtében 2022. október 5-ig mankó használatára szorult. Figyelembe vette a keresetlevélhez csatolt orvosi iratokat, amelyekből megállapíthatóan a felperesnek műtéti ellátásra, kórházi kezelésre volt szüksége, és az operált végtagját nem terhelhette. Az említett bizonyítékokkal igazoltnak tartotta, hogy a felperes az előszerződésben feltüntetett időpontban, 2022. július 1-jén nem volt alkalmas a munkaköre betöltésére. Ennek alapján rögzítette, hogy a felperes az előszerződés teljesítését nem követelhetette. Megállapította továbbá, hogy a felperes munkaképtelensége, ebből adódóan a munkaszerződés megkötésének hiánya, valamint az emiatt jelentkező jövedelemkiesés a balesettel közvetlen okozati összefüggésben állt. A keresetveszteségi járadékigény jogalapját ezért fennállónak minősítette.

[10] Kifejtette, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:528. § (3)-(5) bekezdései, valamint a Kúria Pfv.III.20.133/2022/6. számú határozata szerint figyelembe kell venni a jövedelemkiesés meghatározásánál azokat a jövőbeli változásokat, amelyekkel számolni lehet. Ehhez képest abból indult ki, hogy a felperes 2022. július 1-jétől az előszerződésben megjelölt havi 600.000 forint alaphérré mint fix hérré lett volna jogosult, és a foglalkoztatása teljes munkaidőben történt volna. A Munka Törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) rendelkezéseinek alkalmazásával arra a következtetésre jutott, hogy az előszerződés tartalmát az időbérrben meghatározott fix alaphérré tekintettel teljesítménybérezésként nem lehetett értelmezni, és a felperest a havi 600.000 forint alaphérr ellenében a teljes munkaidőben fennálló rendelkezésre állási kötelezettség terhelte.

[11] A felperesnek a keresetveszteségre vonatkozó számításait elfogadta, mivel azok álláspontja szerint megfeleltek a jövedelempótló kártérítés szabályainak. Emiatt az alperest a keresettel egyezően marasztalta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[12] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen annak részbeni hatályon kívül helyezését és a keresetveszteségi járadék megfizetése iránti kereset elutasítását, másodlagosan a jogerős ítélet részbeni hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[13] Megsértett jogszabályhelyként a Pp. 2. § (2) bekezdését, 170. § (2) bekezdés b) és d) pontját, a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény (a továbbiakban: Kgf. tv.) 12. §-át és 27. §-át, valamint a Ptk. 6:528. §-át, 6:535. §-át és 6:539. § (1) bekezdését jelölte meg.

[14] Iratellenesnek nevezte a jogerős ítéletnek azt a megállapítását, amely szerint a felperes a perfelvétel során előadta, hogy a munkaszerződés megkötése a baleset és az annak

következményeként kialakult egészségi állapota miatt maradt el. Hivatkozott arra, hogy a felperesnek sem a keresetlevélben, sem a perfelvétel során nem volt ennek megfelelő állítása. Megítélése szerint a másodfokú bíróság a felperes előadásának ezzel a kiegészítésével jutott el a baleset és a keresetvesztesség közötti okozati összefüggés fennállásának megállapításához, amelynek ezért nem volt alapja. Állította, hogy a munkaszerződés megkötése elmaradásának okát semmilyen adat nem támasztotta alá. Emellett a munkavégzés kezdetének időpontját is ismeretlennek tartotta, mivel az előszerződés ezzel kapcsolatban semmilyen adatot nem tartalmazott. Éppen ezért bizonyítatlannak tekintette, hogy mely időponttól kezdődően lehet szó jövedelemvesztésről.

[15] Ugyancsak iratellenesnek nevezte a jogerős ítéletnek azt a megállapítását, amely szerint a felperes 2022. július 1-jétől az előszerződésben megjelölt mértékű alapbérre mint fix bérre lett volna jogosult. Feltáratlannak tartotta a ténylegesen elvégzendő munka mennyiségét és a próbaidő esetleges kikötését is. Érvelése szerint ezért az előszerződés önmagában sem a keresetvesztesség jogalapjának, sem összszerszerűségének igazolására nem volt alkalmas.

[16] Előadta, hogy a másodfokú bíróság a felperes által hivatkozottak helyett más jogszabályhelyekre alapította a döntését, és a hatáskörén túlterjeszkedett, amikor az előszerződésben foglaltakat az Mt. alapján értékelte és értelmezte.

[17] Hangsúlyozta, hogy a jövedelempótló járadékot a munkaképesség-csökkenés és a jövedelemkiesés mértékének együttes vizsgálata alapján kell meghatározni. Ezzel szemben hiányolta, hogy nem történt meg a balesetet megelőző évben a felperes által elért átlagjövedelem és a munkaképesség-csökkenés értékelése sem. Az utóbbi körben utalt arra, hogy a szakvélemény szerint a felperesnél a térdmozgások 2023 áprilisában álltak helyre, és a felperes a személyes előadása szerint ekkor már ismételten munkavégzésre képes állapotban volt.

[18] Sérelmezte, hogy a vitatása ellenére a másodfokú bíróság nem tárta fel: a felperes miért nem hasznosítja a munkavégzési képességét teljes munkaidőben, és a baleset okán mely időponttól érte keresetvesztesség.

[19] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

[20] Kiemelte, hogy az alperes alapvetően a másodfokú bíróság mérlegelését támadja, és ennek során figyelmen kívül hagyta az előszerződés tartalmát. Az utóbbiak kapcsán utalt arra, hogy a munkaszerződés megkötésének időpontjában gépjármű vezetésére alkalmas egészségügyi állapotban kellett volna lennie, amely egyúttal bontó feltételnek is minősült. Előadta, hogy már a keresetlevélben hivatkozott a munkaszerződés megkötésének a baleset miatti elmaradására.

A Kúria döntése és jogi indokai

[21] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[22] A Kúria a Pp. 423. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelem keretei között eljárva, a felülvizsgálati eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezése az alperes által megjelölt és érdemben vizsgálható okokból nem jogszabálysértő.

[23] A Pp. 413. § (1) bekezdés b) pontja szerint a felülvizsgálati kérelemnek a beadványokra vonatkozó általános szabályok mellett tartalmaznia kell a jogszabálysértés pontos megnevezésével, a jogszabályhely megjelölésével azt az eljárási, illetve anyagi jogi jogszabálysértést, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére, annak indokait, hogy a fél az új határozat hozatalát vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból kívánja.

[24] Az eljárásjogi tárgyú elvi iránymutatásoknak a Pp. hatálybalépése folytán történő felülvizsgálatáról szóló 1/2017. Polgári jogegységi határozat alapján a Pp. alkalmazása körében is megfelelően irányadó 1/2016. (II. 5.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 3. pontja értelmében a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. A PK vélemény 4. pontja tartalmazza, hogy ha a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell az előző pontban meghatározott törvényi követelményekkel.

[25] A felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása, mert ezek határozzák meg a Kúria felülbírálati lehetőségének tartalmi és perjogi kereteit. Érdemben ugyanis csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amelyek esetében a törvény által előírt tartalmi követelmények maradéktalanul teljesülnek, az egyéb hivatkozásokat a Kúria figyelmen kívül hagyja (Kúria Pfv.IV.20.242/2023/6.).

[26] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében anélkül állította a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás terjedelmét, a biztosító helytállási kötelezettségét és a vele szembeni kártérítési igény érvényesítését szabályozó Kgf.b. tv. 12. § és 27. §, a veszélyes üzemi felelősség szabályát tartalmazó Ptk. 6:535. §, valamint a veszélyes üzemek találkozásáról rendelkező Ptk. 6:539. § (1) bekezdés megsértését, hogy az erre vonatkozó jogi álláspontját kifejtette volna. (E jogszabályhelyek alkalmazásának indokoltságát, és azok alapján a helytállási kötelezettségének fennállását az alperes az eljárás korábbi szakaszaiban egyébként sem vonta kétségbe.) Az alperes a jogerős ítélet több, a felülvizsgálati kérelemmel érintett járadékkövetelés megalapozottsága szempontjából lényeges ténymegállapítását is vitatta. A jogerős ítéletben megállapított tényállás vitatása ugyanakkor az annak alapjául szolgáló bizonyítékmérlegelés vagy a bizonyítás nélküli ténymegállapítás hibájára alapított felülvizsgálati támadást feltételez, vagyis a félnek a felülvizsgálati kérelmében – a megsértett jogszabályhely konkrét megjelölésével és a hivatkozott jogszabálysértés tartalmi körülírásával – ezzel azonosítható eljárási szabálysértésre kell hivatkoznia (Kúria Pfv.III.20.868/2022/6., Pfv.III.20.537/2023/18.). Mivel azonban az alperes megsértett jogszabályhelyként sem a bizonyítás nélküli megállapítható tényekre vonatkozó Pp. 266. §-át, sem a bizonyítás eredményének mérlegeléséről szóló Pp. 279. §-át nem jelölte meg, ezért érdemben ezek a

felülvizsgálati hivatkozásai sem voltak vizsgálhatóak. Emellett a felülvizsgálat az adekvát jogszabályhely (Ptk. 6:525. §) feltüntetésének hiányában annak értékelésére sem terjedhetett ki, hogy a másodfokú bíróság helyesen foglalt-e állást a felperest terhelő kárenyhítési kötelezettség megszegésének kérdésében.

[27] Az alperes eljárási szabálysértésként hivatkozott arra, hogy a másodfokú bíróság a baleset és a keresetvesztés közötti okozati összefüggés fennállását a felperes ezzel kapcsolatos tényállítása hiányában állapította meg, és a felperes által megjelöltektől eltérő jogszabályhelyekre alapította a döntését. A felülvizsgálati kérelmében e körben megsértett jogszabályhelyként feltüntetett Pp. 170. § (2) bekezdés b) és d) pontja a keresetlevél kötelező tartalmi elemeit határozza meg, az alperes azonban nem azok hiányát, a keresetlevél ebből fakadó, perfelvételre való alkalmatlanságát, hanem a jogerős ítéletnek a felperes tény- és jogállításaitól, valamint jogi érvelésétől való eltérését sérelmezte. Ennek értékelésére az alperes által megjelölt másik eljárásjogi jogszabályhely, a Pp. 2. § (2) bekezdéséhez kapcsolódóan volt lehetőség. Azt kellett tehát vizsgálni, hogy a másodfokú bíróság a felülvizsgálati kérelemben kifogásolt eljárásával, a rendelkezési elv és az abból következő kérelemhez kötöttség elve megsértésével hozta-e meg a támadott érdemi döntését. Ennek során pedig az alábbiakra kellett figyelemmel lenni.

[28] A felperesnek a jogalap megjelölése útján kell az érvényesített jogot megjelölnie [Pp. 170. § (2) bekezdés b) pont]. Ez jelenti a jogállítást. A jogállítás alapvetően kétféle módon történhet. Egyrészt a jog alapjául szolgáló konkrét jogszabályhely megjelölésével, másrészt a jog alapjául szolgáló azon jogszabályi rendelkezési tartalom megnevezésével, ami az érvényesített alanyi jogot adja (Kúria Pfv.I.20.113/2024/6.). A bíróság a kereseti kérelemhez és a jogállításhoz van teljesen kötve [Pp. 342. § (1) és (3) bekezdés]. A felek jogi érveléséhez azonban nincs kötve, mert a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 2. § (2) bekezdése alapján a bíróságnak jogalkalmazási tevékenysége során a jogszabályok érvényesülését kell biztosítania, így az érvényesített jogon, a kereseti kérelemben és az ellenkérelemben belül a fél jogi érvelésétől eltérő indokok mentén is határozhat (Kúria Pfv.I.20.640/2023/8., Pfv.I.20.807/2023/5.). A bíróság a felek által állított tényekhez részben van kötve, mert bár hivatalból nem bizonyíthat [Pp. 276. § (2) bekezdés], de érdemi döntése során olyan tényeket is figyelembe vehet, amelyekre a felek nem hivatkoztak [Pp. 266. § (2) és (3) bekezdés] (Kúria Gfv.I.30.120/2023/8.).

[29] Az alperes a tényállítástól való eltérést abban jelölte meg, hogy a felperesnek sem a keresetlevelében, sem a perfelvétel során nem volt olyan állítása, hogy a munkaszerződés megkötése a baleset és az annak következményeként kialakult egészségi állapota miatt maradt el. Ezzel szemben a keresetlevél a keresetvesztés kapcsán tartalmazta, hogy a munkaviszony létesítésére vonatkozó előszerződést „[...] 2022. június 15-én írták alá a felek, majd június 22-én bekövetkezett a baleset, így ebből a munkából nem lett semmi”. A felperes a keresetlevelében előadta azt is, hogy „[a] 2022. június 22-én bekövetkezett balesete előtt pár nappal talált ismét megfelelő munkát magának; ezt azonban már nem tudta ellátni a bekövetkezett balesete miatt”. A keresetváltoztatást tartalmazó viszontválaszában arról is nyilatkozott, hogy a „[...] bruttó alapbére 600.000 forint lett volna havonta, ha a baleset nem éri”. Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a jogerős ítélet indokolásában helyesen rögzítette a felperes perfelvétel során tett tényelőadásaként azt, hogy a munkaszerződés megkötése a baleset és az annak következményeként kialakult egészségi állapota miatt maradt el. Ehhez képest annak megítélése, hogy a másodfokú bíróság a bizonyítás szabályainak

megsértése nélkül állapította-e meg a felperes által állított tény fennállását, a felülvizsgálati eljárás tárgyát – a fentebb írtak miatt – nem képezhette.

[30] Az alperes a rendelkezési elv megsértéseként hivatkozott továbbá arra, hogy a másodfokú bíróság a felperes által megjelöltektől eltérő jogszabályhelyekre alapította a döntését. A felperes a keresetlevelében az érvényesíteni kívánt jog meghatározásánál a jogalapot a konkrét anyagi jogi jogszabályhelyek és a jogszabályi rendelkezési tartalom feltüntetésével egyaránt megjelölte. A kártérítési követelések között a keresetvesztés megtérítése iránti követelését is megnevezte, amely az általa felhívott Ptk. 6:522. § (2) bekezdésében, annak b) pontjában meghatározott elmaradt vagyoni előnnyel volt azonosítható. Ettől a jogállítástól a másodfokú bíróság sem tért el. Azzal, hogy a felperes fentiekben ismertetett tényállítására és az ahhoz kapcsolódó jogi érvelésére figyelemmel, a Ptk. 6:528. § (5) bekezdésének megfelelően a jövedelemkiesés meghatározásánál értékelte azokat a jövőbeli változásokat, amelyekkel számolni lehet, a Pp. 342. § (3) bekezdése szerinti jogállításhoz kötöttséget és azon keresztül a Pp. 2. § (2) bekezdését nem sértette. Emellett a másodfokú bíróság a jövedelemkiesés mértékének az említett kiegészítő szabály alkalmazásával történő meghatározása során az előszerződést az Mt.-nek a felperes részéről nem hivatkozott rendelkezéseinek figyelembevételével értelmezte, a jogi érveléshez ugyanakkor ebben a vonatkozásban sem volt kötve, és ezért – a korábbiakban részletezettek szerint – ez sem eredményezhette a rendelkezési elv megsértését. Mindez az alperes felülvizsgálati álláspontjával ellentétben hatásköri túllépést sem jelentett, hiszen a másodfokú bíróság nem a Pp. 20. § (2) bekezdésében a törvényszék mint munkaügyi bíróság hatáskörébe utalt, a Pp. 508. § (1)-(4) bekezdéseiben meghatározott munkaügyi perben járt el.

[31] Az alperes – a fentiekből következően az egyetlen érdemben vizsgálható – anyagi jogszabálysértésként a Ptk. 6:528. § téves alkalmazását állította. E jogszabályhely (2)-(4) bekezdéseire hivatkozással hiányolta, hogy nem történt meg a balesetet megelőző évben a felperes által elért átlagjövedelem és a munkaképesség-csökkenés értékelése sem. Ezzel szemben a másodfokú bíróság tekintettel volt arra a tényre, hogy a felperesnek a balesetkor munkaviszonya nem volt, és figyelembe vette azt a lehetséges jövőbeli változást, amelyet az előszerződés alapján létrejövő munkaviszony jelenthetett volna. Értékelte továbbá a baleseti eredetű egészségkárosodást, amely a felperest az előszerződésben meghatározott munkakör betöltésére alkalmatlanná tette, a munkaszerződés megkötését megghiúsította. Az alperes ugyan a jogerős ítélet erre vonatkozó, valamint a munkaképtelenség időtartamával és a jövedelemvesztés kezdő időpontjával kapcsolatos ténymegállapításait is vitássá tette, de azokat – a megfelelő felülvizsgálati támadás hiányában – szintén irányadónak kellett tekinteni. Egyebekben pedig az alperes a járadékszámítás hibájára a felülvizsgálati kérelmében nem hivatkozott.

[32] A Kúria a kifejtettekre tekintettel, a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezését hatályában fenntartotta.

[33] A Kúria a Pp. 83. § (1) bekezdése szerint, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjára és (5) bekezdésére figyelemmel kötelezte az alperest a felperes által felszámított – az ügyvédi munkadíjat tartalmazó – felülvizsgálati költség megfizetésére.

[34] Az alperes az eljárás tárgyi illetékfeljegyzési jogos volta [az illetékekről szóló 1909. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés b) pontja] miatt meg nem fizetett, az Itv. 39. § (1) bekezdése és 50. § (1) bekezdése alapján meghatározott mértékű felülvizsgálati eljárási illetéket a Pp. 102. § (1) bekezdés első mondata szerint, a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) és b) pontjának megfelelően köteles megfizetni az állam javára. A Kúria az utóbbi IM rendelet 3. § (2) bekezdés d) és e) pontjára tekintettel tájékoztatja az alperest arról, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie, és megfizetése során közleményként fel kell tüntetnie: a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának ügyszámát és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[35] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése folytán alkalmazott Pp. 376. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

[36] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

A döntés elvi tartalma

[37] I. A bíróság a kereseti kérelemhez és a jogállításhoz van teljesen kötve. A felek jogi érveléséhez azonban nincs kötve, a kereseti kérelmen és az ellenkérelmen belül a fél jogi érvelésétől eltérő indokok mentén is határozhat.

[38] II. A jogerős ítéletben megállapított tényállás vitatása az annak alapjául szolgáló bizonyítékmérlegelés vagy a bizonyítás nélküli ténymegállapítás hibájára alapított felülvizsgálati támadást feltételez, vagyis a félnek a felülvizsgálati kérelmében – a megsértett jogszabályhely konkrét megjelölésével és a hivatkozott jogszabálysértés tartalmi körülírásával – ezzel azonosítható eljárási szabálysértésre kell hivatkoznia.

Budapest, 2025. június 3.

Salamonné dr. Piltz Judit s.k. a tanács elnöke, Dr. Zumbók Péter s.k. előadó bíró, Dr. Bajnok István s.k. bíró, Dr. Farkas Attila s.k. bíró, Dr. Madarász Anna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző